

OBISK JOSEPHA RAKOTORAHALAHYA

V petek, 21. 3. 2008, nas je na OŠ Elvire Vatovec Prade z obiskom počastil g. Joseph, ki že več kot 30 let živi v Sloveniji, prihaja pa iz daljnega Madagaskarja. Po mnogih slovenskih šolah zdaj predava o svojem otroštvu in prihodu v Slovenijo. Z njegovim obiskom smo na naši šoli še dodatno poudarili pomembnost različnih kulturnih identitet in medkulturnega povezovanja, kajti Evropski parlament in Svet Evropske unije sta leto 2008 razglasila za Evropsko leto medkulturnega dialoga.

Po uvodnem pozdravu v magalščini je mlado občinstvo pritegnil tako, da jim je pokazal, kako lahko s ploskanjem ustvarjamo glasbo. Med pripovedovanjem najrazličnejših anekdot iz njegovega življenja so se v ozadju predvajale čudovite slike Madagaskarja in tako smo učenci še dodatneje spoznali njegovo domovino.

Madagaskar je bil v času njegove mladosti še zelo oddaljen od drugih držav in kultur, kar je prineslo še večje nepoznavanje in diskriminacijo te dežele. Zanj naj bi veljalo, da so ljudje, ki živijo na tem otoku, dobri glasbeniki, 'ker imajo štiri roke, prav toliko nog, veliko ušes in oko sredi čela'. Seveda temu danes ne verjamejo več niti naši prvošolčki. "Vsi smo enaki. Vsi smo glasbeniki, smo pošteni in iskreni..." pravi g. Rakotorahalahy.

Velik pomen mu predstavlja tudi glasba, ki naj bi pomagala sprostiti vsakega človeka, spremlja pa jo petje. Z njo si je pomagal tudi, ko je prišel v Slovenijo. S sabo je pripeljal kar nekaj glasbil, ki niso klasična, so pa zato zelo zabavna. Prvo pesem je zaigral sam, mi pa smo nato skupaj z njim zapeli pesem Aleluja, ki v prevodu pomeni Gremo se veselit, gremo se zabavat. Kasneje so se mu na glasbilih pridružili še nekateri učenci in učitelji in skupaj so zaigrali in zapeli pesem Pismo in druge.

S pesmijo in zelo prijetnim vzdušjem se je njegova predstavitev tudi zaključila. Njegove lepe misli, ki jih ni manjkalo, so se dotaknile prav vsakega in od tega smo veliko odnesli. Resnično smo spoznali veselo in odkrito kulturo Madagaskarja. Želimo si, da bi imeli na šoli še več takih predavanj, gospodu Josephu Rakotorahalahyu pa želimo, da bi še naprej tako uspešno širil svojo kulturo. Veseli bi bili tudi njegovega ponovnega obiska, saj nam je bilo skupaj zelo prijetno.

Špela Kaluža, 9. b
Maruška Trebše, 9. a